

діяльності поліції з охорони громадського порядку, оперативно-розшукової діяльності, з протидії незаконному обігу наркотиків тощо.

Отже, сьогодні одним із найважливіших завдань для системи освіти працівників МВС України є організація навчання технології профайлінга. Ефективність застосування технології профайлінга багато в чому буде залежати від рівня підготовки і професійного досвіду самого співробітника. Поєднання теоретичної підготовки за системою профайлінга з практичним досвідом співробітників МВС України та інших силових відомств може стати серйозною зброєю в боротьбі з тероризмом.

1. Терроризм и организованная преступность: монография. С.А. Солодовников и др. 2-е изд., перераб. и доп. М.: «ЮНИТИ – ДАНА». Закон и право. 2012. 247с.

2. Казанцев С.Я. Терроризм: Борьба. Проблемы противодействия. М. : ГУВШЭ. 2004. 369с.

3. Пирогова Л.К. Актуальность обучения сотрудников ОВД технологии профайлинга как превентивной меры обеспечения безопасности граждан, объектов и территорий . Транспортное право. 2013. №2. С.20-22.

4. Pollack Joshua H., Wood Jason D. Enhancing Public Resilience to Mass-Casualty WMD Terrorism in the United States: Definitions, Challenges, and Recommendations. Defense Threat Reduction Agency, Advanced Systems and Concepts Office, Report Number ASCO 2010 042. Contract Number DTRA01-03-D0010018. URL:<https://fas.org/irp/dod/dtra/resilience.pdf>

Марочко Аліна Анатоліївна

Курсант 2 курсу

Факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Біліченко В.В.

Старший викладач кафедри
Тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ЯК ОСНОВА НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Хотіла б зазначити, ефективне забезпечення національної безпеки країни залежить від вдосконалення основних частин, які складають її в одне єдине ціле. Так, національна безпека, тобто безпеки всієї нації залежить від належної охорони прав та свобод людини, недоторканності її життя та здо-

ров'я, інших суспільних інтересів, тобто від охорони громадської безпеки. Громадська безпека створює атмосферу спокою серед населення, надає впевненості в ефективності захисту від можливих злочинів, відчуття безпеки, коли з впевненістю можна покластися на правоохоронців які гарантують її, і яка дає надію на спокій на мир у державі. Для того, щоб з'ясувати найважливіші питання, що стосуються охорони громадського порядку, перш за все слід розкрити його поняття та зміст.

А для того щоб дізнатися більше можна скористатися працями таких вчених: Ф. Е. Колонтаєвського, Є. О. Корнєва, В. В. Лазарева, О. Ф. Скакун та інших., але вказана проблематика є дуже важливою і в наш час, більше того – вона набула особливого значення та змісту, і має не абиякий розголос в країні з урахуванням такої ситуації що склалась на сьогоднішній день. Попри те, що сам термін «громадський порядок (безпека)» досить часто зустрічається в чинних нормативно правових актах, але в сучасній юридичній літературі представлені різні погляди на розуміння громадської безпеки. Треба зазначити, що обговорення, які ведуться в цій галузі, не дозволяють виділити єдності в поглядах на це питання. Зрозумію під поняттям громадський порядок (безпека) розуміти стан суспільства, який зосереджений у його духовних, морально-етичних, культурних, історичних, інтелектуальних та матеріальних цінностях, інформаційному і навколишньому середовищі та природних ресурсах за відсутності загроз. Зміст громадської безпеки становить систему взаємопов'язаних суспільних відносин, що проявляються в поведінці людей, їх діяльності, вчинках переважно в громадських місцях.

Суть і специфіка громадської безпеки в її соціальній значимості – забезпечення нормальних умов життя, побуту і відпочинку людей, суспільного спокою, ефективною трудовою діяльністю, охорони честі і гідності людини, це стає помітно коли прогулюючись вулицями міста ти можеш бути спокійний за себе та своїх дітей [1, с. 9]. Розглядаючи стан правопорядку на території нашої держави, необхідно враховувати те, що злочинність набула масштабного характеру, високого рівня досягла частка особливо небезпечної насильницько-корисливої злочинності, розширюються сфери діяльності організованих злочинних груп, зросла кількість злочинів скоєних у стані алкогольного та наркотичного сп'яніння, якщо раніше за 90-х злочинці йшли на один злочин тобто якщо грабувати то грабувати ніколи не йшли на вбивство, гвалтування, а на сьогоднішній день це норма і ніхто нічого не хоче застосовувати, бо всім так зручно. Спостерігається тенденція підвищення кількості злочинів, скоєних із застосуванням вогнепальної зброї і вибухових пристроїв, вбивства на замовлення, рекет, захоплення заручників, шантаж, тероризм, бо дістати зброю на сьогодні не є проблемою, таке враження що зброя знаходиться у вільному доступі не потрібен ніякий не дозвіл зовсім нічого, всі хочуть збагатитися і нікого не хвилює до яких наслідків це призведе. Усе це свідчить про наявність значної кількості проблем у забезпеченні та охороні громадського порядку і необхідності їх вирішення.

Вимоги часу та ситуація, що склалася на сьогодні в Україні, потребують позитивних змін в усій системі охорони громадського порядку, бо те що коється ні до чого позитивного у подальшому не паринесе.

Однак слід розуміти те, що такі зміни потребують значних матеріальних витрат з боку держави і проводити реформування необхідно комплексно, системно, за конкретними програмами. Досліджуючи нормативно-правове забезпечення охорони громадського порядку, необхідно врахувати, що зміни в діяльності органів державної влади у вказаному напрямку почали впроваджуватися ще з часів здобуття Україною незалежності, а належних результатів не досягнуто. Однак бажаного результату це не принесло, оскільки такі зміни не знайшли ефективного застосування. Доцільно взяти до уваги попередній негативний досвід у даній сфері і сприяти ефективним та позитивним змінам у здійсненні охорони громадського порядку, в першу чергу нормативно закріпивши єдине поняття громадського порядку, враховуючи останні тенденції, та зміни, що відбуваються на території Української держави, а також запровадити це поняття у практичне застосування. Адже як зазначає Я. Н. Радюшин відсутність єдиного розуміння поняття громадського порядку сприяє різночитанням, смисловим підмінам, синонімізації різних за значенням понять і на певному етапі стає гальмом у розвитку тієї або іншої галузі наукових знань. На практиці неоднозначне визначення понятійної бази призводить до нечіткості цілей і завдань, якісної невизначеності суб'єктів діяльності, багатозначності і дублювання функціональних зв'язків між ними [2; 3, с. 12]. В умовах реалізації конституційних засад демократичної, правової, соціальної держави та формування громадянського суспільства нагальним питанням постає проблема удосконалення кадрового забезпечення державного апарату висококваліфікованими і компетентними фахівцями, здатними ефективно працювати в правоохоронних органах. Суспільство і держава потребують підготовки нової генерації і підвищення кваліфікації вже працюючих керівників і фахівців органів державної влади, формування реального та перспективного резерву їх кадрів, щоб своєчасно були підготовлені фахівці для заміщення нових посад, у тому числі в нових структурах державної служби. Особливо важливе значення в охороні громадського порядку має матеріально-технічне забезпечення правоохоронних органів, навички працівників користуватися новітніми спеціальними засобами, як для припинення правопорушень, так і для їх попередження. В сучасних умовах склалася ситуація відсутності у працівника правоохоронного органу належних гарантій при охороні громадського порядку, в тому числі недостатність не лише практичного і належного екіпірування та сучасних засобів індивідуального захисту, а й елементарних речей, необхідних при охороні громадського порядку (достатня кількість паливного матеріалу для службового автомобіля, технічна готовність службового транспорту для виконання завдань, відповідний формений одяг та взуття тощо). Все це створює загальне негативне враження про правоохоронну систему держави, знижує рівень поваги пересічного громадянина

до правоохоронних органів, показує нездатність держави захистити кожного громадянина від правопорушення та забезпечити громадський порядок у цілому. Тому вирішувати питання матеріальнотехнічного забезпечення правоохоронних органів необхідно більш глобально, приймати до уваги стан матеріально-технічного забезпечення правоохоронних органів не лише в містах обласного значення, а підійти до проблеми значно детальніше, вирішити її на територіальному рівні. Від правильного прийняття заходів із матеріально-технічного забезпечення, на мою думку, пропорційно залежить відношення самих правоохоронців до виконання поставлених обов'язків, відчуття піклування з боку держави значно підвищить їх авторитет та бажання якісно охороняти громадський порядок, а також дозволить попередити значну кількість правопорушень. Громадська безпека (громадський порядок) визначається як необхідна умова та органічний складник цивілізованого способу життя, успішного функціонування суспільства і держави і її інститутів. Громадська безпека як соціальна правова категорія пов'язана з низкою інших – національна безпека, громадський порядок, охорона власності, благоустрій, дисципліна, здоров'я людей і т. ін. [1, с. 6]. Громадський порядок є невід'ємною частиною розвинутої держави із демократичними цінностями. Охорона громадського порядку потребує затрати значних сил та засобів, що, у свою чергу, створює велику кількість проблем, що виникають у вказаному напрямку, вони взаємопов'язані: одна проблема нерідко стає причиною іншої. Перелічені проблеми охорони громадського порядку не є вичерпними, однак їх вирішення має здійснюватися на державному рівні та потребує системного підходу. Необхідно усвідомлювати, що громадський порядок – це не тільки належна підтримка правопорядку в громадських місцях, а й повсякденна безпека кожного громадянина. Тому забезпечення громадського порядку (безпеки) здається не складає занадто великої проблеми, але якщо зануритись в її елементи та проблеми стане зрозуміло, що ситуація складається в не найкращому розладі. [Психологічні та педагогічні проблеми професійної освіти та патріотичного виховання персоналу системи МВС України. Харків, 2018 © Теслик Н. М., 2018 183]

---

1. Ольховський Є. Б. Адміністративно-правові засоби забезпечення громадської безпеки : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2004. 12 с.

2. Радюшин Я. Н. Компетенция органов государственной власти и органов местного самоуправления в сфере обеспечения общественной безопасности : дис. ... канд. юрид. наук. М., 2004. 17 с.

3. Подоляка А. М. Правове регулювання охорони громадського порядку в Україні : монографія. Харків : Золота миля, 2008. 350 с.